

PÁ 26. dubna – Podněty k zamyšlení

„Henoch si během svého činnorodého života neochvějně udržoval spojení s Bohem. Čím více ho tísnilo množství naléhavých povinností, tím vytrvaleji a vroucněji se modlil. Stále na jistý čas opouštěl společenský život. Poté, co pracoval mezi lidmi a pomohl jim svým poselstvím a příkladem, uchýlil se do samoty, kde toužil po poznání, které může dát jen Bůh. Po obdobích takového vnitřního společenství Henoch stále víc a více odrážel Boží obraz. Jeho tvář vyzařovala jakýsi posvátný jas, jaký později zářil z obličeje Ježíše Krista. Když se poté, co prožil společenství s Bohem, vrátil mezi lidi, s bázní hleděli na nebeský výraz jeho zjevu i nevěřící lidé.“ (GW 52)

Přestože Henochův příběh vyznívá jako povzbuzení pro ty, kteří vyhledávají samotu, aby byli blíže k Bohu, mnozí čelí samotě, o kterou neusilovali. Nechtějí být sami. Ano, s všudypřítomným Bohem můžeme prožívat radostné společenství, ale někdy celé naše nitro touží po společnosti a přátelství člověka. Je proto důležité, abychom jako církevní společenství byli připraveni otevřít náruč i pro ty, kteří možná sedí každou sobotu vedle nás v lavici, ale přesto procházejí bolestivým obdobím osamocení. Pokud takové období prožíváte právě teď vy, zkuste si najít někoho, komu dokážete důvěřovat (v církvi nebo mimo ni), a rekněte mu o svém trápení. Často se totiž nedá na první pohled rozpoznat, co člověk ve svém nitru prožívá. Pro mnohé je také snazší zůstat ve své ulitě, schovaní za maskou.

Otázky k rozhovoru

1. *Jak se může stát vaše sborové společenství citlivějším k potřebám osamělých lidí ve vašem středu?*
2. *„Ne že bych si naříkal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám.“ (Fp 4,11) Přečtěte si celý kontext Pavlových slov v Listu Filipským. Čím vás tyto verše oslovily? Proč musíme být opatrní při odvolávání se na tyto texty, abychom někomu neublížili?*
3. *Promluve si ve třídě sobotní školy o čase, kdy jste procházeli vážným obdobím osamělosti. Co vám tehdy pomáhalo? Co vám ubližovalo? Co jste se z této zkušenosti naučili a jak toho můžete využít v pomoci druhým?*

✧ Texty na tento týden – Kaz 4:9–12; Fp 4:11–13; 1K 7:25–34; Mt 19:8; Gn 37:34; Iz 54:5

✧ Základní verš

„I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.““ (Gn 2:18)

Před několika lety se v médiích objevila strhující a zároveň smutná zpráva. Mladou ženu našli mrtvou v jejím bytě. Ačkoli už to samo osobě bylo tragické, na celém příběhu byla nejhorší skutečnost, že trvalo více než deset let, než mrtvou ženu v jejím bytě našli. Deset let! Lidé si oprávněně kladli otázku: Jak je možné, že ve městě plném lidí a při tolika komunikačních prostředcích může být žena, která nežila na ulici, tak dlouho mrtvá, aniž by si toho někdo všiml?

Přestože jde o extrémní situaci, tento příběh ilustruje realitu: mnoho lidí trpí osamělostí. V roce 2016 noviny The New York Times zveřejnily článek s názvem „Studie se snaží vysvětlit epidemii osamělosti“. Jde o skutečný problém.

Už od stvoření nebylo v plánu, abychom žili sami. Boží plán už v rajske zahradě odhalil, že jako lidé máme žít ve společenství s jinými lidskými bytostmi. Naneštěstí do světa vstoupil hřích a od té doby už nic není takové, jaké to mělo být. Tento týden se budeme věnovat tématům, se kterými má pravděpodobně zkušenost většina z nás – společenství a osamělost v různých životních obdobích.

✧ Týden ve zkratce:

- Společenství
- Život svobodného člověka
- Když manželství skončí
- Smrt a osamělost
- Duchovní vdovství
- Podněty k zamyšlení

NE 21. dubna – Společenství

J 16:32,33 „³²Hle, přichází hodina, a již je zde, kdy se rozprchnete každý do svého domova a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou. ³³To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.“

Kaz 4:9-12 „⁹Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění. ¹⁰Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. ¹¹Také lež-li dva pospolu, je jim teplo; jak se má však zahřát jeden? ¹²Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba. A nit trojitá se teprv nepřetrhne!“

Fp 4:11-13 „¹¹Ne že bych si naříkal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. ¹²Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek. ¹³Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.“

Gn 2:18 „I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.““

PO 22. dubna – Život svobodného člověka

1K 7:26-29 „²⁶Domnívám se, že vzhledem k tomu, co má přijít, je pro člověka nejlepší zůstat tak, jak je. ²⁷Máš ženu? Nechtěj se s ní rozejít. Jsi bez ženy? Žádnou nehledej. ²⁸Ale i když se oženíš, nezhrěšíš. A vdá-li se dívka, nezhrěší. Dolehne však na ně tíseň tohoto času. Toho vás chci ušetřit. ²⁹Chci říci, bratří, toto: Lhůta je krátká. Proto ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli.“

1K 7:25,30-35 „²⁵Co se týká neprovdaných, nemám žádný rozkaz Páně, ale dávám jen radu jako ten, kdo je pro milosrdenství Páně hoden důvěry. ... ³⁰a kdo pláčou, jako by neplakali, a kdo jsou veselí, jako by nebyli, a kdo kupují, jako by nevlastnili, ³¹a kdo užívají věcí tohoto světa, jako by neužívali; neboť podoba tohoto světa pomíjí. ³²Já bych však chtěl, abyste neměli starosti. Svobodný se stará o věci Páně, jak by se líbil Bohu, ³³ale ženatý se stará o světské věci, jak by se zalíbil ženě, a je rozpolcen.“

³⁴Zena bez manžela nebo svobodná dívka se stará o věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem. Provdaná se stará o svět-ské věci, jak by se zalíbila muži. ³⁵To vám říkám, abych vám pomohl, ne abych vás uvedl do nesnáží, ale abyste žili dů-stojně a věrně lnuli k Pánu bez rozptylování. “

Jr 6:1-3 „¹Prchejte do bezpečí, synové Benjamínovi, utečte z Jeruzaléma, v Tekóji zatrubte na polnici, vztyčte znamení nad Bét-keremem, protože ze severu vyhlíží zlo a veliká zkáza. ²Libeznou a rozkošnou dceru síjónskou umlčím. ³Přítáhnou k ní pastýři se svými stády, postaví si kolem ní stany a každý spase, co bude moci.“

Ez 24:15-18 „¹⁵Šlo stalo se ke mně slovo Hospodinovo: ¹⁶„Lidský synu, hle, já ti náhlou ranou vezmu žádost tvých očí, ale ty nenaříkej, neplač, neuroň ani slzu. ¹⁷Sténej potichu, nekonej smuteční obřady za mrtvé, oviň si turban, na nohy si obuj opánky, nezahaluj si vous a nejez smuteční chléb, který ti lidé přinesou. “ ¹⁸Ráno jsem o tom mluvil k lidu a večer mi zemřela žena. A já jsem ráno učinil, jak mi bylo přikázáno.“

Oz 1:1-9 „¹Slovo Hospodinovo, které se stalo k Ozeášovi, synu Beérovu, za judských králů Uzijáše, Jótama, Achaza a Chizkijáše a za izraelského krále Jarobeáma, syna Joášova. ²Začíná Hospodinova řeč skrze Ozeáše. Hospodin Ozeášovi řekl: „Jdi, vezmi si nevěstku a ze smilstva měj děti. Země jen smilní a smilní, odvrací se od Hospodina.“ ³On tedy šel a vzal si Gomeru, dceru diblajmskou. Ta otěhotněla a porodila mu syna. ⁴I řekl mu Hospodin: „Pojmenuj ho Jizreel, neboť já zakrátko potrestám Jehuův dům za krev prolitou v Jizreelu; zruším království izraelského domu.“ ⁵Stane se v onen den, že přelomím Izraelovo lučiště v dolině Jizreelu. “ ⁶Opět otěhotněla a porodila dceru. Řekl mu: „Pojmenuj ji Lóru-cháma (to je Neomilostněná), protože nadále nebudu izraelskému domu milostiv; dost jsem jim promíjel. ⁷Domu judské-mu však budu milostiv. Zachráním je skrze sebe, Hospodina, jejich Boha; nezachráním je lukem, mečem a válkou, koni a jezdcí.“ ⁸Když odstavila Lóruchámu, otěhotněla a porodila syna. ⁹I řekl: „Pojmenuj ho Lóami (to je Nejste-lid-můj), neboť vy nejste můj lid a já nejsem váš Bůh.““

Oz 2:1-25 „¹Izraelských synů bude však zase jak mořského písku: nikdo je nezměří, nikdo je nesečte. Na místě, kde se jim říká: „Nejste lid můj,“ bude se jim říkat: „Synové živého Boha.“ ²Synové judští a synové izraelští budou pospolu shromážděni, ustanoví si jedinou hlavu a vyjdou z této země. Veliký bude den Jizreelu. ³Řekněte svým bratřím: „Lide můj,“ svým sestřím: „Omilostněná.“ ⁴Veďte spor proti své matce, veďte spor, vždyť ona není mou ženou a já nejsem jejím mužem. Ať odstraní ze své tváře znamení smilství, zprostřed svých ňader znak cizoložství! ⁵Jinak ji svléknu do naha, vystavím ji, jak byla v den svého zrození. Učiním z ní poušť, obrátím ji v suchopár, umořím ji žízň. ⁶Ani nad jejími syny se nesliťují, jsou to synové smilstva. ⁷Smilstva se dopouští jejich matka, hanebnosti jejich rodička; říká: „Půjdu za svými milenci, kteří mi dávají vodu a chléb, vlnu a len, olej a nápoje.“ ⁸Proto zahradím tvou cestu hlozím. Postavím před ní zeď, aby nenašla své stezky. ⁹Bude se honit za svými milenci, ale nedostihne je, bude je hledat, ale nenajde je. Pak si řekne: „Půjdu a vrátím se ke svému prvnímu muži, tehdy mi bývalo lépe než teď.“ ¹⁰Nechce pochopit, že já jsem jí dával obilí, mošt i čerstvý olej, že jsem ji zahrnoval stříbrem a zlatem – a oni to dávali Baalovi. ¹¹Proto vezmu své obilí zpět v jeho době, i mošt v příhodný čas; strhnu z ní svou vlnu i svůj len, jež měly přikrývat její nahotu. ¹²Tehdy odkryjí její hanbu před zraky jejích milenců. Žádný ji nevytrhne z mé ruky. ¹³Všemu jejímu veselí učiním přítrž, jejím svátkům, novoluním i dnům odpočinku, všem jejím slavnostem. ¹⁴Zpustoším její révu i fíkovník, o nichž říká: „To je má odměna, kterou mi dali moji milenci.“ Proměním je v divočinu, bude je požírat polní zvěř. ¹⁵Ztrestám ji za dny baalů, že jim páli kadidlo a zdobí se kroužkem a náhrdelníkem, že chodí za svými milenci a na mne zapomněla, je výrok Hospodinův. ¹⁶Proto ji přemluví, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci. ¹⁷Zas jí dám její vinice, dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země. ¹⁸V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: „Můj muži,“ a nenazveš mě už: „Můj Baale.“ ¹⁹Odstráním z jejich úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat. ²⁰V onen den pro ně uzavřu smlouvu s polní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí. ²¹Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním, ²²zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina. ²³V onen den odpovím, je výrok Hospodinův, odpovím nebesům a ona odpoví zemi, ²⁴země pak odpoví obilí, moštu a oleji a ony odpoví Jizreelu (to je Bůh rozsívá). ²⁵Vsejí jej pro sebe do země, Neomilostněné budu milostiv, těm, kdo Nejsou-lid-můj, řeknu: „Tys můj lid,“ a on řekne: „Můj Bože!““

Oz 3:1-5 „¹Hospodin mi řekl: „Jdi opět a miluj ženu, milenku jiného, cizoložnici. Právě tak miluje Hospodin izraelské syny, i když se obracejí za jinými bohy a milují koláče z hroznů.“ ²Opatřil jsem si ji tedy za patnáct šekelů stříbra a za půldruhého chómeru ječmene. ³Řekl jsem jí: „Po mnoho dní zůstaneš se mnou, nebudeš smilnit, nebudeš patřit jinému; také já budu jen s tebou.“ ⁴Po mnoho dní zůstanou izraelští synové bez krále, bez velmože, bez obětích hodů, bez posvátného sloupu, bez efódu a domácích bůžků. ⁵Potom se však izraelští synové obrátí a budou hledat Hospodina, svého Boha, i svého krále Davida. Se strachem přiběhnou k Hospodinu a jeho dobroť v posledních dnech.“

ÚT 23. dubna – Když manželství skončí

1K 7:15 „*Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázáni. Bůh nás povolal k pokoji.*“

1K 7:10-14 „¹⁰Těm, kteří žijí v manželství, prikazuji – ne já, ale Pán – aby žena od muže neodcházela. ¹¹A když už odejde, ať zůstane neprovdána nebo se s mužem smíří; a muž ať ženu neopouští. ¹²Ostatním pravím já, a ne už Pán: Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať jí neopouští. ¹³A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští. ¹⁴Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté; jsou však přece svaté!“

Mal 2:16 „*Každý ať nenávidí rozvod, praví Hospodin, Bůh Izraele, ať na svém oděvu přikryje násilí, praví Hospodin zástupů. Strážte tedy svého ducha, nejednejte věrolomně!*“

Mt 5:31-32 „³¹Také bylo řečeno: ‚Kdo propustí svou manželku, ať jí dá rozlukový lístek!‘ ³²Já však vám pravím, že každý, kdo propouští svou manželku, mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou oženil, kdo“

Mt 19:8 „Odpoví jim: Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propustit manželku. Od počátku to však nebylo.“

1K 13:4-7 „⁴Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. ⁶Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. ⁷Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.“

Ga 6:1 „*Bratří, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení.*“

ST 24. dubna – Smrt a osamělost

Kaz 9:5.6 „⁵*Živí totiž vědí, že zemřou, mrtví nevědí zhola nic a nečeká je žádná odměna, jejich památka je zapomenuta. ⁶Jak jejich láska, tak jejich nenávisť i jejich horlení dávno zanikly a nikdy se již nebudou podílet na ničem, co se pod sluncem děje.*“

Mt 5:4 „*Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.*“

Iz 57:1 „*Spravedlivý hyne a není nikoho, kdo by si to bral k srdci. Zbožní muži bývají smeteni a nikoho nezajímá, že byl spravedlivý smeten zlem.*“

Zj 21:4 „*Setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomí-nulo.*“

1Te 4:16-18 „¹⁶Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; ¹⁷potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchváčeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. ¹⁸Těmito slovy se vzájemně potěšujte.“

2S 19:1 „*Král ořesen vystoupil do přístřešku nad branou a plakal. Šel a nařikal: ‚Můj synu Abšalóme, můj synu Abša-lóme! Kéž bych byl umřel místo tebe, Abšalóme, synu můj, synu můj!‘“*

Gn 37:34 „*I roztrhl Jákob svůj šat, přes bedra přehodil žíněné roucho a truchlil pro syna mnoho dní.*“

ČT 25. dubna – Duchovní vdovství

Iz 54:5 „*Tvým manželem je přece ten, jenž tě učinil, jeho jméno je Hospodin zástupů, tvým vykupitelem je Svatý Izraele; nazývá se Bohem celé země.*“

Oz 2:21.22 „²¹Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním, ²²zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina.“

Ž 72:12 „*Vysvobodí ubožáka, jenž volá o pomoc, poníženého, jenž nemá pomocníka.*“